

Ο κόσμος της εργασίας στενάζει. Εξακολουθεί να ζει στο πλαίσιο που διαμορφώθηκε από την εφαρμογή της σκληρής αντιλαϊκής πολιτικής των προηγούμενων ετών. Χρέος, Ε.Ε., «θεσμοί» (τρόικα), νέα μέτρα-«μεταρρυθμίσεις», νέο πρόγραμμα-μνημόνιο κ.ο.κ. Οι όποιες νομοθετικές ρυθμίσεις της νέας κυβέρνησης, θα κινούνται εντός της φυλακής αυτού του πλαισίου, αφού ο πυρήνας της πολιτικής αυτής δεν αμφισβητείται.

Για να περάσουν οι αντιδραστικές «μεταρρυθμίσεις», τα νέα μέτρα και προγράμματα, χτίζεται μεθοδικά η πολιτική της συναίνεσης, της ταξικής συνεργασίας. Καλλιεργείται η αναμονή και η απογοήτευση, η λογική ότι τώρα τίποτα άλλο δεν μπορεί να κάνει ο κόσμος από το να περιμένει το αποτέλεσμα των... διαπραγματεύσεων. Κι ας γνωρίζουμε όλοι το αποτέλεσμα! Νέοι «κοινωνικοί διάλογοι» στήθηκαν ήδη με αφορμή το νομοσχέδιο για τα εργασιακά, με τους βιομηχάνους, τους μεγαλέμπορους και τους τραπεζίτες στο ίδιο τραπέζι με τη μνημονιακή ΓΣΕΕ και τους υπουργούς της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Σήμερα, προβάλλει πειστικά η ανάγκη για μια ανασυγκρότηση του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος. Για να μπορεί ο κόσμος της δουλειάς να παλέψει αποτελεσματικά. Για να διεκδικήσουμε όχι μόνο όσα μας έκλεψαν τα προηγούμενα χρόνια, όχι μόνο τα απαραίτητα για να ζήσουμε, αλλά και τον κλεμμένο πλούτο που παράγουμε. Για να μην μιλάει στο όνομά μας η συμβιβασμένη ΓΣΕΕ, για να μην περιμένουμε την όποια «σωτηρία» από τους υπουργούς ή τους «δανειστές». Η φετινή Εργατική Πρωτομαγιά πρέπει να γίνει σάλπισμα συσπείρωσης και αγώνα. Ενάντια στα νέα μέτρα και μνημόνια που ετοιμάζουν, για να διεκδικήσουμε τώρα αυξήσεις και συλλογικές συμβάσεις για αξιοπρεπή ζωή. Για να μην περάσουν οι αντιδραστικές «μεταρρυθμίσεις» στην εργασία και συνολικά.

Τα ταξικά σωματεία, οι εργατικές κινήσεις και συσπειρώσεις, οι αγωνιστές και οι συλλογικότητες του μαχόμενου κινήματος πρέπει να πρωτοστατήσουν στην ταξική ανασυγκρότηση και την αντεπίθεση. Και την 1η Μάη να δώσουν μήνυμα μάχης, συμβάλλοντας σε μια μαζική, ανεξάρτητη και ταξική εργατική συγκέντρωση και κινητοποίηση, που θα έχει στίγμα και πυγμή, θα «ζεστάνει τις μηχανές» για τους νέους αγώνες στα κρίσιμα μέτωπα που έχουμε μπροστά μας.

Δεν ταιριάζει στις δυνάμεις του αγώνα να ξαναγίνουν «δωρητές σώματος» στον κρατικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό -παλιό και νέο -του «εταιρισμού», της διαπραγμάτευσης και των νέων «κοινωνικών διαλόγων». Είναι επίσης ατελέσφορη μια εθιμοτυπική κομματική συγκέντρωση, όπως έχει μετατραπεί αυτή του ΠΑΜΕ. Στη νέα φάση, χρειαζόμαστε ένα ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα, με «παλιές» αλλά και νέες μορφές οργάνωσης και πάλης της κατακερματισμένης και χτυπημένης εργατικής τάξης. Και αυτό το κρίσιμο ζητούμενο δεν χωράει στους σχεδιασμούς του συνδικαλισμού της υποταγής και συναίνεσης των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και των περισσότερων Ομοσπονδιών, στη λογική του διαλόγου και της αναμονής, της ανακωχής και της αναποτελεσματικότητας.

Ιδιαίτερα οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς θα κριθούν στο κατά πόσο το επόμενο διάστημα θα προβάλλουν και θα πείσουν με την παρέμβασή τους στα συνδικάτα και τους χώρους δουλειάς με ένα πρόγραμμα υπεράσπισης και διεκδίκησης των εργατικών συμφερόντων σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση,

δηλαδή με πολιτική γραμμή και σχέδιο κλονισμού και ανατροπής της οικονομικής εξουσίας και πολιτικής κυριαρχίας του κεφαλαίου και των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων που προωθούνται -με διαφορετικά μείγματα και αναλογίες-, αλλά σταθερά και αποφασιστικά ενάντια στα συμφέροντα των εργαζομένων.

Η Πρωτομαγιά και οι ταξικές αγωνιστικές συγκεντρώσεις είναι πολιτική μάχη στην οποία θα προβληθούν μαζικά και αποφασιστικά τα αναγκαία αιτήματα για διαγραφή του χρέους, σύγκρουση με το μαύρο μέτωπο ΕΕ-ΔΝΤ-κεφαλαίου και την πολιτική τους, αυξήσεις τώρα στις αποδοχές, συλλογικές συμβάσεις κλπ. Αντίθετα, οι φιέστες του υποταγμένου συνδικαλισμού για άλλη μια φορά θα ανεμίζουν ξέπνοα τις σημαίες του κοινωνικού διαλόγου, των «εντός πλαισίου» μικροβελτιώσεων σε συμφωνία με την εργοδοσία και τους «δανειστές», προωθώντας την πολιτική ενσωμάτωσης των εργαζομένων στην κυρίαρχη πολιτική.

Οι ταξικές δυνάμεις θα συμβάλλουν με αποφασιστικό τρόπο για την επιτυχία της ανεξάρτητης εργατικής συγκέντρωσης της 1ης Μάη στο Μουσείο στις 11.00 π.μ., που καλούν ήδη με αποφάσεις γενικών συνελεύσεων πρωτοβάθμια σωματεία και μια σειρά συλλογικότητες του αγώνα, και αντίστοιχες συγκεντρώσεις της ταξικής πτέρυγας σε μια σειρά πόλεις. Δεν θα γίνουν «αέρας» στα πανιά του συμβιβασμού των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και του κρατικού-κυβερνητικού συνδικαλισμού. **Δεν θα γίνουν «ομάδα πίεσης» και αριστερό άλλοθι στους κοινωνικούς διαλόγους.** Οι ταξικές δυνάμεις και όλα τα αγωνιστικά σωματεία χρειάζεται και την Πρωτομαγιά και αμέσως μετά να δημιουργήσουν ένα νέο κέντρο αγώνα, για να οργανώσουν τις μάχες, ιδιαίτερα για τις συλλογικές συμβάσεις, τις διαθεσιμότητες και την «αξιολόγηση» με νέο περιτύλιγμα, για να επιβληθούν κατακτήσεις και επαναφορά όλων των περικοπών. Να συντονιστούν στη δράση ενάντια στο νέο πρόγραμμα-μνημόνιο που ετοιμάζουν ΕΕ και κυβέρνηση.

***Μέλος Δ.Σ. Εργατικού Κέντρου Αθήνας**

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 19.4.2015

prin.gr